

Sygn. akt II K 316/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2015r.

Sąd Rejonowy w Łęborku II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSR Katarzyna Wesołowska

Protokolant Magdalena Szablińska

w obecności Prokuratora ----

po rozpoznaniu dnia 04.09.2015r. sprawy karnej

P. S. (S.)

ur. (...) w m. L., s. R. i K. z d. N.,

oskarżonego o to, że:

w ramach działalności gospodarczej (...) prowadzonej w (...) pod adresem Os. (...) naruszył w okresie marzec 2009r. – czerwiec 2010r. obowiązek terminowego składania miesięcznych zestawień nabywców oleju opałowego składając je dopiero w dniach 02.08.2010r. oraz 09.08.2010r.,

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 80 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z

art. 9 § 3 k.k.s.

1. uniewinnia oskarżonego **P. S.** od popełnienia zarzucanego mu czynu kwalifikowanego z art. 80 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 9 § 3 k.k.s.
2. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 316/15

UZASADNIENIE

Urząd Celny w S. oskarżył P. S. o to, że: w ramach działalności gospodarczej (...) prowadzonej w (...) pod adresem Os. (...) naruszył w okresie marzec 2009r. – czerwiec 2010r. obowiązek terminowego składania miesięcznych zestawień nabywców oleju opałowego składając je dopiero w dniach 02.08.2010r. oraz 09.08.2010r., tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 80 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 2 k.k.s.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. S. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą (...) prowadzonej w (...) pod adresem Os. (...). W ramach tej działalności gospodarczej sprzedawał m.in. olej opałowy. P. S. odbierał od nabywców oświadczenia o przeznaczeniu kupowanego u niego oleju do celów opałowych oraz sporządzał miesięczne zestawienia takiej sprzedaży, jednakże nie składał takich zestawień od marca 2009 r. do czerwca 2010 r. do Urzędu Celnego w S..

P. S. złożył zestawienia oświadczeń o przeznaczeniu oleju opałowego za okres od marca do grudnia 2009 r. w dniu 2 sierpnia 2010 r., zaś za okres od stycznia do czerwca 2010 r. w dniu 9 sierpnia 2010 r.

W dniu 3 sierpnia 2010 r. Naczelnik Urzędu Celnego w S. wszczął kontrolę podatkową w zakresie zakupu, zużycia i sprzedawanych olejów opałowych oraz olejów napędowych przeznaczonych do celów opałowych, prawidłowości obrotu olejem opałowym wobec firmy (...) ul. (...) na S. 40A w (...).

Decyzją Naczelnika Urzędu Celnego w S. z dnia 24.11.2010 r.

w sprawie (...) - (...)9110-201/10/ZM/XA określono wysokość zobowiązania podatkowego w podatku akcyzowym za miesiące od marca 2009 r. do czerwca 2010 r. w łącznej kwocie- 537.549 zł.

P. S. jest 32- letnim żonatym mężczyzną, mającym na utrzymaniu troje dzieci w wieku 7,5 i 3 lat. Posiada on wykształcenie wyższe i z zawodu jest technikiem mechanikiem. Obecnie jest zatrudniony w firmie (...) i osiąga miesięczny dochód około 500-600 zł. P. S. nie był dotychczas karany sędziwnie, nie leczył się także psychiatrycznie, ani odwykowo.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie: wyjaśnień oskarżonego P. S. (k.55v.-56) oraz na podstawie innych ujawnionych i zaliczonych

w poczet materiału dowodowego dokumentów (k.56)

Oskarżony **P. S.** nie przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu i wyjaśnił, że zanim zaczął prowadzić działalność gospodarczą

w zakresie sprzedaży paliw, dowiadywał się od ojca, który także sprzedawał olej opałowych oraz z Firmy (...) w G., która była jego kontrahentem, jeżeli chodzi o zakup oleju, jakie wymogi trzeba spełnić, żeby sprzedawać takie paliwo. Przyznał, że gdy zaczął sprzedawać olej dowiedział się, że trzeba mieć oświadczenia przy każdej sprzedaży i na koniec miesiąca rozliczeniowego musiał mieć przygotowane zestawienia takich oświadczeń. Te zestawienia, jak się dowiadywał w Rafinerii (...) miał mieć przygotowane w razie jakiegokolwiek kontroli. W 2010 roku dostał zawiadomienie osobiste

o wszczęciu kontroli, która dotyczyła tego, że nie wysyłał zestawień miesięcznych do urzędu celnego, dot. sprzedaży oleju opałowego. Po tym zawiadomieniu zanim zaczęła się kontrola, on wysłał te wszystkie zaświadczenia wraz z czynnym żalem na temat jego niewiedzy, że musiał wysyłać takie zestawienia. Jak dodał, gdy te zestawienia wysłał po jakimś czasie zaczęła się kontrola. Przyznał także, że toczyła się sprawa administracyjna dotycząca zapłaty podatku akcyzowego. Ostatni wyrok, który zapadł był przed NSA w W.. Nie pamiętał dokładnie od kiedy, ale nie od samego początku prowadził działalność związaną ze sprzedażą oleju opałowego. Przyznał on, iż księgowość prowadziła kancelaria (...) w L., ale nie w zakresie podatku akcyzowego, tylko w zakresie ZUS-u, podatku, VAT, podatku dochodowego i spraw pracowniczych związanych z działalnością. Jak wyjaśnił składał w Rafinerii oświadczenie, że cały zakupiony przez niego olej, zostanie przekazany na cele grzewcze, do dalszej sprzedaży. Jeżeli by kupił olej opałowy i sprzedał jako olej napędowy, to miałby obowiązek uiścić do Urzędu Celnego różnicę w podatku akcyzowym. Oskarżony dodał, że w trakcie kontroli nie stwierdzono tego, żeby sprzedał olej na cele inne niż opałowy. Jak wyjaśnił musiał zapłacić akcyzę, ponieważ nie wysyłał co miesiąc tych zestawień.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd w pełni dał wiarę wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego P. S., gdyż są one konsekwentne, spójne i przede wszystkim logiczne. Zdaniem Sądu jego wyjaśnienia, a także to, iż złożył niezwłocznie zestawienia miesięczne kontrahentów, którzy zakupili u niego olej opałowy świadczą o tym, iż był w posiadaniu takich dokumentów a także nie wiedział, iż powinien je regularnie składać do Urzędu Celnego w S..

Przepisy art. 80 k.k.s. penalizują zachowania polegające na: [1] zaniechaniu złożenia informacji podatkowych, imiennych informacji dla podatników będących osobami fizycznymi niemającymi miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osiągających dochody (przychody) na jego terytorium oraz imiennych informacji o przychodach wskazanych w art. 42c ust. 5 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 361 z późn. zm.), jak również na [2] złożeniu nierzetelnych informacji. Podmiotem deliktu karnoskarbowego z art. 80 § 1 k.k.s. jest każdy, kto zobowiązany jest do złożenia informacji podatkowej, o

której mowa w przepisach rozdziału 11 ordynacji podatkowej. W sytuacji gdy podmiot zobowiązany do przekazania informacji jest różny od osoby fizycznej, odpowiedzialność karnoskarbowa wchodzi w grę jedynie wówczas, gdy spełnione są warunki z art. 9 § 3 k.k.s. Delikt karnoskarbowy z art. 80 § 1 k.k.s. ma charakter czynu indywidualnego. Przedmiotem ochrony art. 80 k.k.s. jest obowiązek podatkowy i przestrzeganie przepisów prawa podatkowego. Przez pojęcie „informacje podatkowe” należy rozumieć wszelkie notyfikacje przedkładane właściwym organom przez podmioty obowiązane, z których to danych może wynikać bądź już wynika zobowiązanie podatkowe. Strona podmiotowa charakteryzuje się umyślnością w obydwu postaciach zamiaru.

Zdaniem Sądu brak jest jakichkolwiek podstaw do przypisania oskarżonemu P. S. sprawstwa czynu kwalifikowanego z art. 80 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks, gdyż w jego działaniu nie było jakiegokolwiek umyślnego działania czy to w postaci zamiaru bezpośredniego czy ewentualnego. Zamiar bezpośredni polega na tym, że sprawca chce popełnić czy zabroniony, zaś zamiar ewentualny polega na tym, iż sprawca wprawdzie nie chce popełnić czynu zabronionego, ale przewiduje realną możliwość jego popełnienia i na to się godzi. W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego w żaden sposób nie wskazywało na to, iż chciał, bądź godził się na popełnienie zarzucanego mu czynu, gdyż nie zdawał sobie sprawy z tego, iż sporządzane przez siebie zestawienia miesięczne zakupywanego u niego oleju opałowego powinien był składać do Urzędu Celnego w S..

Na marginesie zauważyć należy, iż zastanawiające jest skierowanie aktu oskarżenia przez oskarżyciela do Sądu. Jak wynika z uzasadnienia aktu oskarżenia nie można było postawić oskarżonemu zarzutu z art. 54 kks tj. nieujawnienia przedmiotu opodatkowania, gdyż w tym zakresie niezbędne jest wykazanie umyślnego działania sprawcy, a zdaniem oskarżyciela w przedmiotowej sprawie zachowanie P. S. jest konsekwencją jego zaniedbania i w tym zakresie winien on ponosić odpowiedzialność finansową. Zdaniem Sądu jest to zdumiewające rozumowanie, gdyż właśnie niezłożenie miesięcznych sprawozdań, a zatem zaniedbanie przez P. S. swoim powinnościom, stanowiło podstawę do zarzucenia mu czynu z art. 80 kks, a także podstawę do wydania decyzji przez Urząd Celny w S. i wyliczenia podatku akcyzowego.

Mając na uwadze powyższe Sad uniewinnił oskarżonego P. S. od popełnienia zarzucanego mu czynu kwalifikowanego z art. 80 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks.

Ponadto Sąd kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.